

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **O., a.s.**, so sídlom v B., proti povinnej **D. S.**, bývajúcej v B., **o vymoženie 497,91 EUR s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9 Er 1393/2009, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. J. I., so sídlom exekútorského úradu v N., proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 28. októbra 2010 sp. zn. 26 CoE 87/2010 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre z 28. októbra 2010 sp. zn. 26 CoE 87/2010 a uznesenie Okresného súdu Nové Zámky zo 6. apríla 2010 č. k. 9 Er 1393/09-14 **z r u š u j e** a vec vracia Okresnému súdu Nové Zámky na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nové Zámky uznesením zo 6. apríla 2010 č. k. 9 Er 1393/09-14 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. J. I. („ďalej len exekútor“) o vydanie rozhodnutia o trovách exekúcie. Zamietnutie žiadosti odôvodnil jej oneskoreným podaním. Poukázal pritom na to, že exekútor bol poverený vykonaním exekúcie v predmetnej veci na základe poverenia zo dňa 17.12.2009, no uznesením Okresného súdu Nové Zámky z 13. januára 2010 č. k. 9 Er 1393/09-9 bola exekúcia zastavená a odvolanie exekútora proti tomuto uzneseniu bolo odmietnuté ako podané neoprávnenou osobou. Následná písomná žiadosť exekútora zo dňa 26.2.2010, doručená súdu 4.3.2010, ktorou požiadal o rozhodnutie o trovách exekúcie, bola podaná po uplynutí pätnásťdňovej lehoty na podanie návrhu na doplnenie uznesenia o zastavení exekúcie o výrok o trovách exekúcie. Táto lehota vyplývajúca z ustanovenia § 166 ods. 1 O.s.p., ktoré je v zmysle § 251 ods. 4 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. použiteľné aj v exekučnom konaní, mu začala plynúť od doručenia uznesenia o zastavení exekúcie, t.j. od 14.1.2010.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na odvolanie exekútora uznesením z 28. októbra 2010 sp. zn. 26 CoE 87/2010 uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí žiadosti exekútora o vydanie rozhodnutia o trovách exekúcie potvrdil. Potvrdenie prvostupňového uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Len na doplnenie uviedol, že odvolanie exekútora proti uzneseniu o zastavení exekúcie, podané v pätnásťdňovej lehote od doručenia tohto uznesenia, nebolo možné považovať za návrh na doplnenie rozhodnutia podľa § 166 O.s.p., ale iba za opravný prostriedok proti výroku o zastavení exekúcie.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal exekútor dovolanie. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu i uzneseniu súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil odňatím možnosti konať pred súdom a nesprávnym právnym posúdením veci v otázke včasnosti podania návrhu na doplnenie rozhodnutia. Poukazoval na to, že už jeho písomné podanie doručené súdu prvého stupňa 25.1.2010, posudzujúc ho podľa obsahu, malo nielen charakter odvolania, ale zároveň bolo aj podnetom na kreovanie uznesenia o trovách exekúcie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas exekútorom ako účastníkom konania v časti rozhodovania o jeho žiadosti o doplnenie rozhodnutia o výrok o trovách exekúcie, preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a 239 O.s.p.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 O.s.p., ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihliada dovolací súd – ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom – z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Existenciu väd konania uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. dovolateľ tvrdil, a to konkrétne vadu uvedenú pod písm. f/.

Podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, právo na posudzovanie podania podľa jeho obsahu, resp. na poskytnutie možnosti odstrániť prípadné pochybnosti o obsahu podania a pod.).

Podľa § 37 ods. 1 veta druhá zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak (§ 251 ods. 4 veta prvá O.s.p.).

Podľa § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ak aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb (§ 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo exekučným súdom (súdom prvého stupňa) vydané 17.12.2009, no exekútorovi bolo doručené až 5.2.2010, zatiaľ čo uznesenie o zastavení exekúcie mu bolo doručené už 14.1.2010. Pokiaľ exekútor v písomnom podaní doručenom exekučnému súdu 25.1.2010, označenému ako odvolanie, žiadal aj o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (nevediac, že už bolo vydané), nebolo možné už len z tohto dôvodu toto podanie považovať výlučne za odvolanie. Okrem toho so zreteľom na skutočnosť, že doručením tohto podania, muselo byť exekučnému súdu zrejmé, že rozhodnutím o zastavení exekúcie bez súčasného rozhodnutia o trovách exekúcie, bola porušená povinnosť súdu rozhodnúť o týchto trovách, vyplývajúca z citovaného ustanovenia § 200 ods. 2 Exekučného poriadku, a že v zmysle § 37 ods. 1 veta druhá Exekučného poriadku exekútor je účastníkom konania len v časti rozhodovania o trovách exekúcie, malo byť písomné podanie exekútora, označené ako odvolanie, považované za návrh na doplnenie uznesenia o zastavení exekúcie aj o výrok o trovách exekúcie, resp. exekútorovi mala byť daná možnosť odstrániť prípadné pochybnosti v tomto smere. Len takýto postup exekučného súdu by zodpovedal základnej zásade občianskeho súdneho a aj exekučného konania, vyplývajúcej z citovaného ustanovenia § 1 O.s.p., ktorým je zabezpečenie spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov. Tým, že exekučný súd takto nepostupoval a pri rozhodovaní o ďalšej žiadosti o vydanie rozhodnutia o trovách exekúcie, túto, z hľadiska včasnosti jej podania, posudzoval samostatne, teda bez zohľadnenia skoršieho podania exekútora, ktoré samotné už malo byť (vzhľadom na vyššie uvedené) za takúto žiadosť považované, a tým, že uvedenú nesprávnosť neodstránil ani odvolací súd, bolo konanie pred oboma súdmi zaťažené vadou spočívajúcou v odňatí možnosti dovolateľa riadne konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Dovolací súd preto uznesenie krajského súdu i uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. júna 2011

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová